

בעזרה שית

קרבן אל
נפשי גארה

פרשת משפטים תשפ"ה

♦ גליון פ"ד ♦

♦ סוד הגלגולים בעבודת ימי השוכבי"ם ♦

♦ אנא לחופשי! ♦

♦ ובהם נהגה יומם ולילה - כיצד! ♦

מעשה מבחור שרוצה לעבוד את ה' - פרק ה'

על ידי דיבור אמיתי יכולים לצאת

מכל מיני החושך שבעולם!

תוכן העניינים

מאמר הכנה לקידוש ג

דבר תורה לשולחן השבת .. ו

לחיות עם הזמן ח

סיפורי מעשיות יא

אמר מרן הבעל שם טוב הקדוש: 'קרבה אל נפשי גאלה'
עלינו לדאוג לגאולת הנפש, ומתוכה תצמח הגאולה השלימה!
תרומתך להפצת הגליון 'קרבה אל נפשי גאלה'
תעזור בס"ד לעוד ועוד יהודים לזכות לגאולת הנפש!

לתרומות להנצחות, לע"נ או לרגל שמחה
וכן להערות והארות בכל ענייני הגליון וכן לקבלת הגליון בדוא"ל
ניתן לפנות להר"ר יחיאל יהושע פרישמן
כפל' 052-766-2543 או בדוא"ל k7662543@gmail.com

מאמר

"נצחיות הפרשה"

נדרס לע"נ

מרת רחל בתר' יוסף ע"ה

מאמר

"הכנה לקידוש"

נדרס לזכות

יעקב חיים בן הדסה מרים

ליווג העין בקרוב

עריכה ומתיבה: ר' פנחס גרינבוים: 052-7694649

עיצוב ועימוד: גפנים - 052-7648003 cmg9090@gmail.com

סוד הגלגולים בעבודת ימי השובבי"ם

ימי השובבי"ם מגיעים אל סיומם. דוד, מוצא את עצמו מבולבל ואובד עצות. כל כך הרבה עשיתי בימים הללו, הייתי ער בלילי שישי באמירת כל ספר התהלים. למדתי ברציפות שעות רבות. אפילו הלכתי לאיזשהו תיקון שובבי"ם. מה לא עשיתי? אמרו לי שכל הבלבולים שעוברים עלי מגיעים מהפגמים והחטאים. אבל כבר עשיתי כל כך הרבה כדי לתקן, מה עוד אני יכול לעשות?!

אומר לך את האמת דוד, העבודה שלך בימי השובבי"ם הייתה לשם דבר בישיבה. תסלח לי שאני אומר, אבל בשבועות האלו הפכת מבחור שלא יכול לשבת יותר מכמה דקות, למתמיד גדול ונפלא! השינוי הזה שעשית הוא באמת ראוי לשבח!

תודה על המחמאה, אבל הייתי מצפה לראות קצת שינוי והקלה במצב שלי, ולמעשה אני כלום לא זז! זה ממש מייאש!

אין לי מה להגיד לך, אומר לך רק דבר אחד שראיתי בשם הבעל שם טוב הקדוש: כתוב 'ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם', ואומר על זה הזוהר הקדוש 'אלין אינון סדורין דגלגולא'. ומבאר הבעש"ט מה עניין גלגולים למשפטים. כי לפעמים קורה שאדם יוצא חייב בדין, בזמן שהוא יודע שבאמת הוא צריך להיות פטור. והרי התורה תורת אמת היא, כיצד יתכן אם כן כדבר הזה? והתשובה על כך היא שפסק הדין יצא בצורה כזו, בגלל סוד הגלגולים, כגון שהוא נשאר חייב למישהו באחד הגלגולים הקודמים. נמצא שהדין דין אמת הוא.

אולי זה קשור גם לענייננו.

למה ירמוזן מיליך?

לפעמים קורה שהאדם מצד עצמו כבר היה ראוי שתבוא אליו הישועה בגשמיות או ברוחניות, אבל בגלל כל מיני תיקונים שהוא צריך לתקן מגלגולים קודמים, הישועה מבוששת לבוא.

אז למה אומרים שעל ידי כל התיקונים האלו, הכל יתוקן ונוכל לראות שינויים?

תראה, בדרך כלל כאשר שני אנשים באים לדין-תורה, הדיין שומע את הצדדים, בודק למי שייך הכסף ופוסק את פסק הדין. אבל לפעמים יש כל מיני עניינים ששייכים לגלגול קודם, וזה משנה את התמונה. בזה אתה בטח מאמין, נכון?

בוודאי!

יפה. אז יכול להיות שבאמת לפי מה שעבדת בשובבי"ם, מגיע לך מוחין חדשים וקדושים, הרגשות נעלות ומרוממות אבל יש עוד חשבונות של גלגולים קודמים, והקב"ה דן דין אמת לאמיתו!

יישר כח חיים על הדיבורים האמיתיים, ממך אני מוכן לקבל את הדיבורים האלו כי אני יודע שאתה באמת מתכוון לטובתי. אבל מה לעשות, קשה לי לשמוע את זה, וכי לעולם אשאר כך תקוע!?

חס ושלום! למה לך לחשוב כך? זה כמו כל חוב שכאשר גומרים לשלם אותו, מסיימים איתו. מי יודע, אולי הצער שלך עכשיו, הוא חלק מהתיקון.

חזקת אותי באמת! אולי אפשר להגיד במילים קצת אחרות את מה שאתה אומר: התפקיד שלי הוא פשוט לעשות את מה שאני צריך לעשות בתמימות בלי להסתכל על מה שעובר עלי. לעבוד מתוך אמונה שכל מה שנעשה, נעשה באמת וביושר. אולי ככה אני אתחיל לראות משהו.

ואולי דווקא עכשיו אחרי שכבר תיקנתי קצת את עצמי, אני יכול להתחיל לתקן גם את העבר שלי.

יפה מאוד דוד! אתה יודע מה, אולי זה הביאור במה שאמרו חז"ל 'כל האומר ויכולו בלי שבת, נעשה שותף לקב"ה במעשה שמים וארץ'. להעיד על בריאת העולם זה לא רק להעיד על עצים ואבנים, שמים וארץ. אלא להעיד שכל מה שעובר על היהודי, הכל הוא ממנו יתברך! על ידי שיהודי אומר קידוש מתוך אמונה שלימה שהכל, אבל ממש הכל! הוא ממנו, וכל מה שעובר עלי, נעשה בדין אמת לאמיתו, על ידי זה זוכה להיעשות כביכול שותף עם ה' יתברך.

למה כוונתך כשאתה אומר 'שותף'?

אני מתכוון לומר שותף אחד! עד עכשיו עבדת אמנם את ה', אבל היית לבד. מעכשיו אתה משתף כביכול את הקב"ה בכל מה שעובר עליך. מעתה אתה נעשה למציאות אחת ממש עם ה' יתברך.

לפי זה אפשר להבין את מה שצדיקים אמרו שבזמן הקידוש, יש מחילת עוונות. כי בקידוש הרי אנחנו נעשים ממש אחד עם הקב"ה!

דוד, אתה ממש מאיר וזורח!

חיים, נראה לי שזכיתי לשיחה הזאת בזכות כל העבודות שעשיתי בימי השובבי"ם. זה התיקון הכי גדול, להוציא את עצמי מהעסק, זה האור הכי גדול! אני זוכה להיות אחד עם הקב"ה מלך מלכי המלכים! זהו ההיפך הגמור מענייניו של החטא, שמהותו היא הרגשת הנפרדות חלילה מהקב"ה. זהו העונש הכי גדול!

ולעומת זאת השכר הכי גדול והמוחין הכי נפלאים, זה לחיות עם ה' ולהבין כמה שאני מאוחד עמו ביחוד גמור!

ובכן, רבותי נקדש!

דבר תורה לסעודת שבת

וללכת עמו כל השבוע

אצא לחופשי!

הנה הפרשיות הראשונות של ימי השובבי"ם קשורות בקשר אדוק לעניינם של ימי השובבי"ם, עבודת בירור הניצוצות במצרים, היציאה מהקליפות, קריעת ים סוף, קבלת התורה. אך יש להבין מה ענין פרשת משפטים לעניין עבודת ימי השובבי"ם?

כאשר נתבונן נראה שפרשה זו לא רק שהיא שייכת לעבודת הימים, אלא היא היא העיקר והשיא של עבודת השובבי"ם.

עברו עלינו חמישה שבועות בהם השתדל כל אחד להתרומם ולעבוד כפי כוחותיו ויכולתיו, לתקן את כל ענייני ה'שובבות' שהוא נפל בהם, ולהיות קרובים אל ה' יתברך כראוי. יש מי שצם בפועל, או שערך תעניות דיבור, לימוד ברציפות ואמירת תהלים, וחיזוק כללי בכל הדורש תיקון. ימי השובבי"ם נגמרו, מה עכשיו? האם באמת השתנה משהו בחיים שלנו?!

כמובן שכל אחד מאמין ויודע שכל מה שהוא עשה, גרם נחת רוח גדולה לפני ה', ובוודאי פעל תיקונים נשגבים, אבל להאמין שעל ידי ימי השובבי"ם זכינו לתיקון? זה נראה כגוזמא בעלמא. והרי אפילו אם נתענה אלף תעניות ונלמד חמש-שעות שלוש פעמים ברציפות, ונאמר תהלים עד אין מספר, וכי נצליח לתקן את כל מה שאנחנו צריכים לתקן? וכי אפשר לומר שעשינו הכל בצורה מושלמת?!

קעת מגיעה פרשת משפטים ומלמדת אותנו: שש שנים יעבוד, צריך לעבוד לתקן ולהחזיר את החובות שלנו לבורא יתברך, הרי בגלל זה נמכרת לעבד ואתה צריך לעבוד לתקן הכל בימי השובבי"ם. אבל בשביעי יצא לחופשי!

נתאר לעצמנו שמגיעים לאדם שיושב בכלא שש שנים, ובפתע פתאום מודיעים לו: 'אתה חופשי!' צא החוצה! הוא הרי לא מוכן לכך וקשה לו להאמין שמתכוונים לכך באמת. אומרים לו צא צא, אתה באמת חופשי! אבל הוא לא מצליח לעכל את זה.

גם בעבודת ה' זה כך. הפרשיות הללו לא ניתנו לנו סתם, הם באמת פועלים ומתקנים כמו שזכו היהודים לתקן על ידי עבודתם במצרים. גם להם לא היה נראה שהם מתקנים מספיק את מה שהם צריכים לתקן, אבל אז באה הבשורה: 'צאו לחופשי, אתם בני חורין!' זו היא העבודה של פרשת משפטים, לדעת שחסל סידור פסח, ואתה כבר לא עבד! אתה לא צריך להתבלבל מכל נסיון שתוקף אותך, הדברים הללו כבר לא שייכים אליך! אולי בשובבי"ם הבא תתקן את הדברים ששייכים לעבר, אבל עליך לדעת שהאמת היא שבימי השובבי"ם תיקנת את כל מה שצריך.

אבל כמו בכל נושא, גם בזה יש לו לאדם בחירה. אתה יכול לומר 'טוב לי כך', אני לא רוצה לצאת, התרגלתי לחיים האלו וקשה לי להשתנות. אני מתבייש להתחיל פתאום להתנהג בצורה אחרת. כולם ישאלו אותי מה קרה פתאום, איך הפכת להיות כזה אדם מרומם אחרי שהיית כל כך שקוע בתאוות אך לפני זמן קצר?!

הבחירה נתונה, אתה יכול לומר כך, אם אתה רוצה להישאר עבד, ניחא, תישאר. אבל חבל, אתה הרי יכול לצאת!

אבל גם אם בחרת להישאר, אין זה אומר שאתה באמת תקוע שם, כי גם כשאתה עבד ונשאר בחושך, גם שם יש מצוות מיוחדות לך. גם שם מתגלה הקשר שיש לך עם בורא עולם, הקשר המיוחד למצב הנוכחי הזה. כאן מגיעה מצוות 'ורצע אדוניו את אוזנו.. ועבדו לעולם'. תדע שגם אם אתה משוכנע שטוב לך כך, נראה לך שאתה לא יכול להשתנות ולצאת לחרות מכל התאוות וההרגלים שלך, כל אחד לפי בחינתו, בממון באכילה או בשאר עניינים. אתה חושב שאתה עבד עולם חלילה. אבל תדע שהאמת היא שאתה עבד שלי לעולם!

אני הוצאתי אותך מארץ מצרים כדי שתהיה שלי! זו היא האמת היחידה! כאשר אתה מחזיק את עצמך בידיעה זו ואף חוזר על כך מדי יום, על ידי זה אתה פועל ייחודים קדושים ועליונים, ופועל נחת רוח מיוחדת שאינה מתגלה אצל מי שכבר יצא לחופשי. [אבל באמת, כדאי לצאת חופשי, כי עבודה זו היא הרבה יותר קשה, בדוק ומנוסה...].

לכן קוראים את פרשת משפטים בסיום ימי השובבי"ם! הבה נא נהיה מהיוצאים לחופשי, ונזכה לחיי בני חורין!

לדחיות עם הזמן

לחיות את אור ה' בפנימיות, באור הזמנים, בעולם שנה ונפש

מעשה מבחור שרוצה לעבוד את ה' פרק ה'

בנימין: אני מתחיל לראות כיצד אור החנוכה יורד עד אלי לשנות אותי ולהפוך את ההסתכלות שלי. בשיחתנו עד עכשיו קיבלתי תמונה חדשה לגמרי על כל המושג של עבודת ה'.

אם יורשה לי, אבקש לשאול במאמר המוסגר את מה שהמשפיע הזכיר מקודם בעניין עבודת המקווה. אני מבין שזה נושא ארוך ועמוק, אבל אולי נזכה קצת ל'טועמיה' על קצה המזלג. דובר משהו על שם אה"ה והכוונה של 'שויתי ה' לנגדי תמיד', זה היה כל כך מתוק!

המשפיע: אוהו בנימין היקר! הגעת הנה מתוך משבר, ואתה כבר רוצה לדבר על שמות הקדושים!?

בנימין: האמת היא שאני מתבייש, אבל מה אעשה, הכנסת בי חשק!

המשפיע: זייער גוט - טוב מאוד! אם היית מגיע כמו איזה בחור חשוב ומרומם שמרגיש ראוי לדבר ולעסוק בשמות, לא הייתי חפץ לדבר אתך על כך. הרי זהו נושא שצריך להיות ראויים כדי לדבר עליו. אבל היות ובאת בדרך של ביקוש וענווה, הרי גילה לנו הבעל שם טוב שגם הדברים הנשגבים ביותר, שייכים לכל יהודי. אלא שבצורה יותר פשוטה. אנסה אם כן להיכנס מעט לעומק העניין.

הנה בשם האר"י הקדוש מובאת כוונת המקווה, שגג המקווה הוא שם אהי"ה, וארבע דפנות המקווה הם שם הוי"ה, וקרקעית המקווה היא כנגד שם אדנ"י.

על זה אמר הבעל שם טוב שהעיקר הוא לכוון את הלב, ורק לאחר מכן יכולים לחשוב על השמות. וביאר ששלושה שמות אלו עניינם הוא תיקון המחשבה, דיבור ומעשה. ואם שלוש אלה יעשה לה, שישוב בתשובה על שלושת הבחינות הללו, אזי יזכה שיאירו שלושת השמות הקדושים אהי"ה, הוי"ה ואדנ"י.

אבל אני רוצה להסביר לך עוד משהו להבנת העניין. הנה גם אדם שלא מכוון בכלל את השמות הקדושים אלא מכוון רק את עצם העניין, הנה באמת זוהי כוונת השמות. כי מה הוא עניינו של שם? השמות הם דרך להכיר כביכול את ה' יתברך. אם הגעת להכרה הנדרשת בגדלות ה', הרי שגם אם לא כיוונת בפירוש את השם הראוי, אבל הרי עשית את העיקר. אלא שמי שזוכה יכול להגיע לידי כך שיראה כיצד שהשם והכוונה שבתוכו דבר אחד הם ממש. מי שזוכה לזה, בוודאי שטוב יעשה כשיכוון. אבל צריך לזכור שהמטרה היא להכיר ולראות את מציאות ה' שבתוך העולם.

בנימין: י"שר כח. זה באמת מתרץ לי הרבה דברים. תמיד תהיתי כיצד אני יכול להיות שמח ומחובר לה' אם אני לא יודע לכוון את השמות שבכל דבר ועניין. עכשיו אני מבין שבעצם העבודה הפשוטה והשמות הקדושים הם עניין אחד, אלא שזה רק תלוי איפה אני נמצא.

המשפיע: נכון מאוד. אני רואה שאתה מבין נכון, אסביר לך אם כן מעט על עניין המקווה. אם שמת לב, לפני זה אמרתי לך שעניין המקווה הוא שם אהי"ה, ועכשיו אמרתי לך שיש בזה שלוש שמות, שמת לב?

בנימין: שמת' לבי, אבל זה היה נראה לי בלאו הכי כל כך רחוק ממני, לכן לא שאלתי על כך. אדרבה אשמח לשמוע הסבר על כך.

המשפיע: אמור נא לי, מה היא הנקודה המרכזית של המקווה?

בנימין: לחזור בתשובה, להיטהר ולהיולד מחדש.

המשפיע: יפה. זה בעצם עניינו של שם אהי"ה. בשם זה מרומז שאני מקבל על עצמי להיות משהו אחר בעתיד. כאשר יהודי נכנס למקווה מתוך מחשבה של תשובה ורצון להיטהר. הוא מתכופף כתינוק קודם לידתו, ואז מאיר עליו ה' יתברך אור של התחדשות וטהרה.

ובמילים אחרות: מאיר עליו האור של שם אהי"ה! נמצא שהמעשה, הכוונה, וה'כוונות' אחד הם!

בנימין: אלו דברים נפלאים! הלוואי שהייתי יכול לשמוע מכם גם על כל סדר היום.

המשפיע: אולי עוד נגיע לזה בעז"ה. אבל עיקר כל העיקרים הוא, שכל אחד יחשוב ויכוון לראות כיצד הוא יכול להתקרב אל ה' יתברך בכל מה שהוא עושה ובכל מה שעובר עליו.

בנימין: אם אכן כן הוא שבכל דבר יש אפשרות להתקרב לה', אם כן מה מיוחד כל כך באור של חנוכה? הרי בכל זמן ומקום יכולים להתקרב לה'?

המשפיע: שאלה מצוינת שאלת בנימין. אבל האמת היא שהכח הזה לזכור את ה' יתברך בתוך כל מצב ובתוך כל המעברים, הוא בא מקדושת ימי החנוכה! זה בדיוק מה שהתגלה בחנוכה, שגם כאשר עם ישראל היו בתוך מצב נחות כל כך, גם אז נמצא איתם ה' יתברך!

המשך יבוא בעזרת ה'

על ידי דיבור אמיתי יכולים לצאת מכל מיני החושך שבעולם!

בתוך כך נסתכל על הדומיט בצד אחר ונראה פתוב שם, שמי שיאחז באותו הצד, שישא אותו להדרך שיוצאים ממנו כמה דרכים, כנ"ל, ואחז באותו הצד, ונשא אותו לשם, ונתן רגליו באותו הדרך שהאבק רפואה לרגלים, ונתרפא מיה. והלך ונטל האבק מפל הדרכים, ועשה לו אגדות, שאגד הפול של הדרך של צדיקים לבדו, וכן הפול של שאר הדרכים אגד כל אחד לבדו ולקחם אתו.

דיבור של אמת (עי' תורה ט' וקי"ב).
על ידי דיבור אמיתי יכולים לצאת מכל מיני החושך שבעולם! ברגע אחד יכול להגיע לדרגות של צדיקים נשגבים!

אין הכוונה שעל ידי כך יזכה אכן להישאר במקום זה לעולם, כי בוודאי שעדיין נדרשת כבדת דרך ארוכה ועבודה רבה עד אין שיעור אבל וכי לא טוב להיות במקומם של הצדיקים ולו לשעה קלה בלבד? ואולי עוד יזכה להישאר באותו מקום קצת מעבר לשעת ההתבודדות.

בפרקים הקודמים הרחבנו בכך שישנה דרך לחיות באור השכינה, וזאת על ידי שהולכים בדרך הצדיקים שמקבלים על עצמם יסורים בשביל השכינה הקדושה. כך יכולים להתרפא מהחגרות שלא נותנת להתקדם בדרכי עבודתו יתברך.

והנה החיגר מסתכל על האבן הטובה ורואה שבאופן שכזה, יכול להגיע למקום פלוני. כי אכן קרוב הדבר אליך מאוד, וכידו הדבר להגיע למחוז חפצו! אותה אבן טובה ביארנו בעבר דהיינו

להתרפאות מחולי החגרות שלך. תבין שאתה שייך לה' יתברך ואתה באמת יכול ללכת. זוהי האמת!

גם תבין שישנם דרכים אחרות, דרכים של אפיקורסים ושל משוגעים. כמו שהרחבנו לעיל בביאור המעשה, אשר בזמן ההתבודדות יכולים להגיע להכרה והבנה באמת של הבריאה, להבדיל בין טוב לרע, ולהבין איזו היא הדרך ישכון בה אור.

יש מי אשר בחיצוניות נראה שדרכו צלחהו ובכל אשר הוא עושה, הוא מצליח. אבל מי שחי בקשר אמיתי עם ה' יתברך, מבין שאם חסרה כאן נקודת האמונה, הרי שעלולים להגיע חלילה לאפיקורסות!

לעומת זאת ישנם דרכים שנראים כלפי חוץ כדרכים טובות, אבל צריך בדיקה אם לא מדובר בדרך של משוגעים.

מהאבק של אותה שעת ישוב-הדעת של ההתבודדות, צריכים לקחת הביתה, ללמוד איך צריכים לעבוד את ה', היכן ללכת והיכן לא. כך נזכה לעבוד את ה' גם כאשר לא נמצאים במקום הקדוש של הצדיקים שכל מעשיהם הם רק לכבוד השכינה.

על כן לך אל אותו מקום, אתה יכול גם לקחת אבק מאותה דרך ולהכניס גם אל ביתך פנימה, אבל העיקר הוא לרצות ללכת, ולהביע את הרצון הזה בדיבור של אמת והשתוקקות. כך יכולים להגיע ברגע אחד לעולם שכולו טוב!

הדבר דומה למה שאנו זוכים לו בקדושת שבת. היהודי עומד כאשר חסר לו דברים רבים כל כך ברוחניות ובגשמיות. הוא שכח לארגן ולסדר את כל מה שהוא צריך לשבת, ומי מדבר על מה שחסר לו ברוחניות?! והנה לפתע פתאום הוא מתלבש בבגדי שבת! מה אירע פתאום? וכי פורים היום? פתאום לא חסר לך כלום?! ומה היא האמת? אכן לא חסר לי עכשיו מאומה!

וכמו כן בכח דיבור אמיתי לפני ה' יכולים להגיע לאותה דרך, לא רק לדרוך שם אלא גם לקחת משם את כל מה שניתן לקחת. כל זה מתוך הבנה שלא מכוחות עצמך הגעת להיכן שהגעת, אלא כל זה הוא מתנת חנם מאבינו שבשמים, והוא יתברך חפץ שניקה משם כל מה שביכולתנו.

ובכן ראשית כל תיקח משם כלים